

Jerzy Kmiecński, Małgorzata Kowalczyk

Raciąż, pow. Tuchola

Informator Archeologiczny : badania 5, 212-213

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

dłużonego czworoboku w rzucie poziomym, a w przekroju nieckowatym, o głębokości 0,25 do 0,85 m i o wymiarach 120 x 200 cm, 1,70 x 1,10 m, 2,0 x 0,80 m oraz 5 jam w przybliżeniu kolistych w rzucie poziomym i nieregularnych w przekroju o wymiarach 0,45 x 0,50 m i głębokości 0,20 do 0,5 m. Dostarczyły one ceramiki gorą obtaczanej i występującą z nią również całkowicie obtaczanej, datowanej na X-XI w. Ponadto zawierały one łuski rybie, kości zwierzęce, polepę i węgiel drzewny.

Oprócz tego odkryto dwa skupiska kamieni zagłębione w ziemi, składające się z 2 i 5 warstw. W rzucie posiadały one kształt nieregularnie owalny, w profilu trójkątny. Oprócz nielicznej ceramiki, nie znaleziono w nich żadnego materiału, który określałby ich funkcję.

Część jam i skupiska kamieni występowało w dość znacznym zagęszczeniu. Na przestrzeni wolnej od jam znajdowała się duża ilość kamieni w nieregularnym układzie.

Badania będą kontynuowane.

PRZEMYŚL, ul. Tatarska

PRZYWÓZ, pow. Wieluń

RACIĄŻ, pow. Tuchola

patrz okres nowożytny

patrz okres wpływów rzymskich

Katedra Archeologii Uniwersytetu
Łódzkiego

Badania prowadziła Pomorska Ekspedycja Archeologiczna UŁ pod kierownictwem doc. dr Jerzego Kwiecińskiego. Sprawozdanie opracowała mgr Małgorzata Kowalczyk. Finansował Uniwersytet Łódzki i PPRN w Tucholi. Trzeci sezon badań. Grodzisko wczesnośredniowieczne i omentarsysko średniowieczne.

Kontynuowano prace wewnątrz majdanu w miejscu, gdzie w ubiegłym roku natrafiono na fragment podpiwniczonych obiektu mieszkalnego /III okres wczesnego średniowiecza/. Zarysy odkrytej ściany zachodniej wynoszą 6,5 m. Odsłonięto grubą warstwę kulturową /2,5 m/ zawierającą dużą ilość materiału mabytkowego. Stratygrafia warstw oraz ich ukośny układ wskazują, iż był to podpiwniczony obiekt mieszkalny.

Realizując plan przecięcia ciągiem wykopów całego zespołu grodowego, badaniami objęto wał grodziska od strony południowej, gdzie wytyczono 6 odcinków /5 x 2,5 m/. Odkryte tu następnym obiektem mieszkalnym przy czym stwierdzono, że budynki usytuowane były wzdłuż wałów, przylegając do nich jedną ze ścian. Wszystkie były podpiwniczone. Interpretacja warstw odkrytych w tej części grodu wykazała, iż z tej strony umocnienia były o konstrukcji mniej solidnej i skom-

plikowanej niż w części północnej, gdzie mstrafione na fragment bramy. Brak urządzeń bramnych oraz fakt, iż od strony południowej naturalna stromizna stoku stanowiła już dostateczne zabezpieczenie wskazuje, iż umocnienia wykonano bez większego nakładu sił i środków. Rzucą to ciekawe światło na fakt niejednorodnego stosowania umocnień na całej długości ich przebiegu. Spowodowane to być mogło przebudowaniami i renowacjami dokonywanymi w różnych częściach umocnień grodu i w różnym czasie. Przekroju wału w jego skrajnych partiach zewnętrznych i wewnętrznych nie doprowadzono do calca, ściany wykopu zabezpieczono i prace nad odsłanianiem tych partii profilu podejmie się w roku przyszłym.

Kontynuowano także badania szkieletowego cmentarzyska rządowego usytuowanego na północ od zewnętrznego wału grodziska. Odkryto 4 dalsze groby. Analogicznie do poprzednio odkrytych nie posiadały wyposażenia.

Prace na grodzisku i cmentarzysku będą prowadzone w roku przyszłym.

RACIBÓRZ, las "Obora"

Zakład Archeologii Małopolski
Instytutu Historii Kultury Materialnej PAN w Krakowie

Badaniami kierowała dr Elżbieta Dąbrowska oraz mgr Elżbieta Kowalczyk. Finansował Wydział Kultury PRN w Raciborsku. Czwarty sezon badań. Cmentarzysko kurhanowe z okresu wczesnośredniowiecznego, drobne neolityczne materiały krzemienne na wtórnym słoju.

Badania objęły w grupie pierwszej cmentarzyska eksplorację przestrzeni międzykurhanowej oraz zakończenie badań kurhanu Nr 6. Rozpoczęto eksplorację kurhanu Nr 16 w grupie trzeciej.

I. W badanym w r. 1969 kurhanie Nr 6 /o wymiarach 8,2 x 7,4 m/ tak jak w poprzednio eksplorowanych kurhanach tej grupy nie stwierdzono przepalenia podłoża i humusu pierwotnego /zawierające drobne zabytki z młodszego epoki kamienia oraz przepalone kości zwierzęce/. Zalegająca ponad nimi, zbudowana z szarobrunatnego piasku z licznymi wytrąceniami żelazistymi tzw. warstwa oiałopalenia i niezwykle zbitej konsystencji, zajmująca obszar 3,5 x 3 m, posiadała miąższość około 10-25 cm. Przykrywa ją właściwy nasyp kurhanu, zbudowany z ciemnożółtego piasku, w którego obrębie smażone 2 fragmenty naczyń. Na południowo-zachodnim pobrzeżu nasypu a może nawet w rowku